

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Cetim prea puțin

Să ne mai cuprindem și cu ale sufletului, nu tot cu ale trupului

Aproape toate gazetele, mari și mici, sunt pline de o vreme încoace cu plângerea, că la noi se cetește prea puțin, mai cu seamă dela războiu încoace. Aceasta o observă învățătorii la copiii dela școlile populare, profesorii dela școlile secundare, precum și cei dela universități deopotrivă. Tot de aceasta se plânge și Academia de științe dela București, prin glasul bătrânului profesor Dr. Ioan Bianu, precum și Asociațiunea noastră dela Sibiu, care s'a văzut silită să deschidă la Cluj un birou de desfacere al cărții, sub conducerea dlui C. Mărcuș, cunoscut și din coloanele „Unirii Poporului”. De librării, cari țin în librăriile lor atâtea vravuri de cărți, bătute de prav, pe cari nu le cumpără nime, să nici nu mai vorbim.

Această plângere însă nu o auzim din gura Sașilor noștri, nici din aceea a Ungurilor ardeleni, semn că la ei se cetește și acuma, după războiu. Nici din Franța și Germania nu prea vin plângeri, iar gazetele lor nu cunosc, ca ale noastre, așa-numita „criză a cărții”. (Mai zilele trecute mi-am cumpărat o carte nemțească, și încă religioasă, care a apărut într'a 183-a mie de exemplare).

Ce să fie cauza acestui mare rău? Lipsa mare de după războiu? D'apoi că n'am putea zice, că suntem mai săraci după războiu decât înainte. Mie mi-se pare, că e mai mult materialismul nostru.

După războiu ne-am prea înrăutățit, prea ne legăm tare de glie și de avere, prea suntem îngrijorați de trup și prea ne-am uitat de suflet.

Așa însă nu mai merge. Trebuie să ne smulgem odată din starea aceasta umilitoare, vrednică de compătimire și de batjocură. Trebuie să ne ridicăm dela grijile veșnice ale gliei spre văzduhul frumuseții și al idealului; trebuie să ne paștem ochii nu numai pe ogoarele, ci-rezile și turmele noastre frumoase, ci și

pe ale tiparului bun și dătător de idei frumoase și sănătoase.

Chemarea societăților noastre culturale, a „Asociațiunei” și a „Sfintei Uniri” mai cu seamă este, să ne desvoalte gustul cetitului. Și dacă „Asociațiunea” a început să facă ceva în privința aceasta, să nu rămâie mai pe jos nici „Sfânta Unire” dela Blaj. Ea nu trebuie numai să scoată de sub tipar cărțile cele bune, ci să le răspândească și în public, dar mai ales între săteni. Ea trebuie să-și aibe în fiecare parohie omul său, care să vândă cărți populare bune, iar la orașe să se îngrijească din bună vreme, ca scrierile sale bune să se vândă la toate librăriile, făcându-și reclamă într'una.

Cel mai mult bine îl pot face în privința aceasta preoții, cantorii și curatorii noștri. Unul dintre ei ar trebui să cetească, în fiecare Duminecă și sărbătoare, gazetele și cărțile bune, în fața alor zeci și sute de oameni. Să arete credincioșilor, câtă comoară zace ascunsă între slovele negre ale scrierilor bune, câtă înțelepciune, câte sfaturi bune și câtă învățătură. Rând pe rând apoi oamenilor noștri nu le va mai fi milă să cheltuiască câțiva leișori și pe ziare și cărți, iar vremea pe care ar cheltui-o altfel în cărciume, ar petrece-o de aci înainte cu cetitul ziarelor și cărților bune.

Plânsoare împotriva unui Ocol Silvic

Ohaba lungă, 25 Februarie

Eu subsemnatul Dimitrie Marinescu, abonat al foii DVoastră, când fu gerul cel mare am cerut lemne dela *Ocolul Silvic din Făget*, județul Severin și n'am căpătat, răspunzându-mi-se că nu sânt. Intors acasă, m'am învoit cu vecinul meu, să-i dau eu o boaghie de pale și, în schimb, el să-mi dea niște lemne, că eu sunt om sărac și îmi mor trei copii de frig în casă, iar pădurea-l lângă sat..! Poate fi, că nu căpătăm lemne nici pe bani.

Vecinu' mi-a adus o sanie de lemne și așa am scăpat de ger.

Iată însă, că mă pomenesc în curând cu pădurarul la mine în ogradă și mă întrebă, am lemne?

— Acum am, — zic.

Caută el lemnele unde erau așezate, le măsură și mă scrie la pedeapsă, ca și când lemnele ar fi de furat. Întreb Onor. Ocol Silvic și pe mai marii pădurarului: ce fel de treabă-l asta? De ce să plătesc eu lemnele de două ori? Cum poate fi cineva pedepsit numai după prepuneri?

Unde-i sfânta dreptate? Și când vom ajunge odată să-o vedem și s'o trăim și noi oamenii săraci și năcăjiți?

D. Marinescu,
agent sanitar

Adunare de cantori la Seini jud. Satu-Mare

Convocare. Dnii membrii ai Asoc. Generale a Cantorilor gr.-cat. din Cercul Cultural al districtului Seini-Sătmar, sunt rugați a lua parte necondiționat la adunarea extraordinară ce se va ținea în orașul Seini, în localul școlii primare gr.-cat., la 10 Martie 1929 (Duminecă) cu următorul program:

1. La ora 8 ședință intimă unde vom aduce la cunoștință unele chestiuni în legătură cu demersurile ce s'au făcut — și cari mai urmează să se facă în vederea salarizării cantorilor bisericești.

2. La ora 10 asistarea în corpore la Sfta Liturgie.

3. La ora 11^{1/2}, deschiderea adunării de către Dl președinte N. Bălaj.

4. Raportul secretarului și casierului.

5. Conferința secretarului general despre activitatea desfășurată în decursul anului 1928 și despre situația generală.

După masă la oarele 3 continuarea ședinței.

6. Rolul muzicii în biserică și istoria muzicii bisericești (disertație de Dl Bălaj).

7. „Cantorul de ieri, din prezent și cel de mâine” de Dl Naghi Florian.

8. Incassarea cotizațiilor de membru și abonament la revistă.

9. Eventuale propuneri.

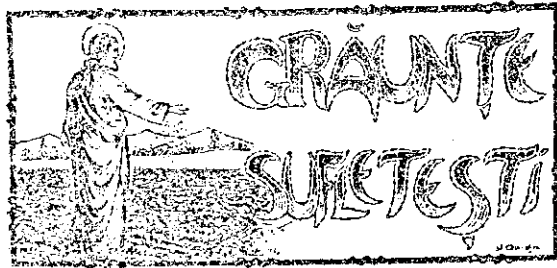
Toți Domnii cantori din acest Cerc sunt rugați ca necondiționat să fie prezenți la această adunare, fiind în interesul lor.

La orele 6 d.m. concert și teatru executat de Reuniunea gr.-cat. de cântări din Seini.

Seini, la 26 Februarie 1929.

Ioan N. Pop
secretar.

Nicolae Bălaj
președintele cercului

Din viața vechilor creștini

Încă ceva din catacombe

Icoanele — Mesele comune pentru săraci —
Sfintele fecioare

Catacombele sunt adevărate comori pentru biserica noastră. Ele arată că credința noastră nu s'a schimbat câtuș de puțin, și că toți cei care cred altfel decât noi s'au abătut dela credința cea adevărată, numescă-se apoi aceia ortodocși, protestanți, pocăiți sau oricum.

Protestanții, printre cari se numără și pocăiții noștri, nu cinstesc icoanele sfinte, și nu o cinstesc nici pe Maica Domnului ca pe mama lui Dumnezeu. Ei bine, toți aceștia greșesc, fiindcă creștinii cei vechi, cei ce au trăit în veacurile cele dintâi ale creștinismului, au cinstit sfintele icoane și pe Preacurata Vergură Maria, ceea ce dovedesc multele icoane zugrăvite pe pereții acelor catacombe.

Să privim câteva icoane de acestea: În catacombele sfântului Callixtus se află o icoană care înfățișează șapte bărbați, șezând în jurul unei mese, pe care se află doi pești, iar lângă ei șapte coșarci cu pâni. Ce însemnează icoana aceasta?

În veacurile cele dintâi creștinii nu puteau să spună în fața păgânilor că sunt creștini, pentru că păgânii își băteau joc de religia creștină și îi urmăreau numai decât, chinându-i și omorându-i. De aceea ei între ei se înțelegeau în fața păgânilor prin semne. De pildă dacă un creștin se întâlnea cu un alt creștin, iar în tovărășia lor se aflau și păgâni, unul dintre creștini făcea, cu o bâtă sau chiar cu degetul o formă de pește în nisip sau în prav, ceea ce însemna că el este creștin. Dar pentru ce era peștele semnul creștinismului? Pentru că numele grecesc al peștelui este „*ichtys*”, iar cuvintele: „*Jesus Christos, theu yos, soter*” însemnau: — Isus Hristos, fiul lui Dumnezeu, Mântuitor — ale căror litere începătoare, tipărite aici anume cu altfel de litere, dau laolaltă cuvântul „*ichtys*”.

Astfel icoana aceasta arată înmulțirea pânilor și a peștilor.

O altă icoană: pe o masă cu trei picioare se află pâne și pește, iar deoparte o fată cu mâinile ridicate, iar lângă ea un bărbat îmbrăcat în haina pe care o purtau pe vremuri profeții creștini. Ce înseamnă icoana aceasta? Că sfânta Cuminecătură este chipul cinei celei din raiu. Fata cu mâinile ridicate este sufletul, care se ridică în slavă spre cina cea dumnezească din raiu, îndată ce se nutrește din pânea și peștele binecuvântat de preot.

În catacombele sfintei Ciriaca este o icoană care arată o ploaie de mană. Dedesupt doi bărbați și două femei prind mana, care cade din ceruri, într-o față de masă. Mana aceasta este pânea care ne-a căzut din ceruri, este trupul și sângele Mântuitorului, este sfânta Cuminecătură.

Iată dară trei icoane cari închipuiesc sfânta Cuminecătură și dovedesc că creștinii cei vechi cât de mult țineau la această hrană sufletească. De altfel fapt dovedit prin istorie mai pe sus de orice îndoielă este că vechii creștini ascultau sfânta liturghie zilnic și se și cuminecau zilnic, adică de câte ori preotul

li chema la sfânta împărtașanie, zicând: „Cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu iubire să vă apropiați”. Și apoi dacă vechii creștini au zugrăvit această mare taină a creștinismului, iar aceste icoane le-au cinstit atât de mult, încât și astăzi, după 1600 de ani, se pot vedea pe pereții catacombelor, noi, creștinii de astăzi, pentru ce să nu cinstim sfintele icoane?

Dar să trecem, pentru câteva minute, în catacombele sfintei Domitilla, care a primit învățătura dela însuși sfinții apostoli Petru și Pavel și se trăgea din familia împărătească a Flaviilor. În catacombele acestea și astăzi se află încă o odaie pătrată, în peretele căreia se vede tăiat în piatră, un șir de scaune, pe cari încap cam 30 de oameni. Ce înțeles au aceste scaune sau această bancă în catacombe? Pe ele ședeau săracii și mâncau mâncările pe cari li-le aduceau creștinii cei bogați, împărțindu-le între ei după sfânta liturghie, după prăstasul slujit la mormântul sfintei, sau după câte o cununie a vreunei părechi mai bogate. Aceste mese sau prânzuri se numeau *agape*, și se obișnuiau în cele dintâi veacuri ale creștinismului. Aceste *agape* sunt începutul pomenilor noastre, prin aceste *agape* se explică și băncile rămase până în ziua de astăzi înaintea bisericilor noastre vechi.

Oamenii însă fiind tot oameni și atunci ca și acuma, *agapele* au început a fi prilej de păcate, ceea ce, băgând de seamă episcopii de pe atunci, le-au șters. Sfântul Ioan Gurădeaur ne spune într-una din predicile sale minunate: „În anumite zile creștinii făceau mese comune, cum se cuvenea, și, sfârșindu-se sfânta liturghie, după sfânta Cuminecătură, toți veneau la ospățul comun: cei avuți aducând mâncările sale și cei săraci, cari nu aveau nimica, invitați fiind de către cei avuți, toți se ospătau împreună. Dară după aceea obiceiul acesta s'a șters. Săborul din Laodicea spune: „Nu se cuvine a face, în biserici, cele ce se zic *agape*, și a mânca în casa lui Dumnezeu și a așterne mese” (canonul 28). Iară săborul din Trula zice: „Nu se cuvine a face, în locurile sfințite Domnului, cele ce se numesc *agape*, și înăuntrul în casă a mânca și a așterne mese. Iară ceice îndrăznesc a face aceasta, ori să înceteze, ori să se afurisească” (canonul 74).

Iată pentru ce nu vede nici astăzi biserica cu ochi buni pomenile, mai cu seamă dacă se fac cu beutură! A împărți însă pâne și haine săracilor, cu astfel de prilejuri, este un lucru frumos și creștinesc.

Să trecem însă iară în catacombele sfântului Callixtus. Într-una din odaile acele subpământene vom vedea o icoană foarte interesantă. Maica Domnului șede pe un tron, îmbrăcată în haine roșii, cu vârgi întunecate, iară pe cap are un văl străveziu. Micul Isus șede în brațele ei, îmbrăcat tot în haine roșii, și primește închinarea celor trei crai dela răsărit. Aceasta este cea mai veche icoană care ne înfățișează pe Preacurata Vergură Maria.

În catacombele sfintei Priscilla este altă icoană, puțin mai nouă decât cea de mai înainte. Preacurata șede, având în brațe pe micul Isus. Înaintea lor un bărbat, învăluit într'un suman, arătând cu degetul arătător al mâinei drepte o stea. Bărbatul acesta este prorocul Isaia, care a prorocit că „stea din Iacob va răsări și surcea se va ridica din Israel”.

Tot în această catacombă se văd două icoane în două odăi lâng'olaltă: Într-una se vede la mijloc o fecioară care se roagă lui Dumnezeu cu mâinile ridicate, lângă ea șede un bătrân care cu o mână îi întinde un văl, iar cu cealaltă arată spre icoana din odaia cealaltă. Să trecem deci și în odaia de alături și să vedem ce icoană aflăm acolo: Preacurata, șezând pe tron, cu micul Isus în brațe și privind amândoi spre icoana din odaia de alături.

Ce vreau să spună icoanele acestea? Fata care se roagă cu mâinile ridicate este o fecioară căreia omul cel bătrân, adică episcopul, îi întinde vălul verguriei veșnice, arătându-i pilda fecioriei veșnice care este Maica Domnului.

Cum, d'apoi și pe atunci erau călugărițe? Erau zău, și încă multe, dar încă nu trăiau laolaltă și separate de ceilalți creștini, și în mănăstiri. Și pentru verguria aceasta de bună voie foarte mult au avut de suferit unele. Înșir aici numai câteva vergure mai cunoscute, cari au murit toate cu moarte de martir:

Sfânta Anastasia s'a născut dintr-o familie nobilă păgână. Înceștinându-se s'a hotărât că rămână vergură curată până la sfârșitul vieții. Părinții ei păgâni au părît-o la Probus, care era locțiitorul împăratului. Acesta a luat-o mai întâiu cu buna, voind s'o mărite după ce mai de seamă bărbat păgân al Romei, pe care-i va alege ea. Nevoind nici decum, a predat-o judecătorilor, cari mai întâiu au palmuit-o, apoi au legat-o între doi stâlpi, au aprins foc sub ea, iar dela spate o băteau trei bărbați până a murit.

Tot cam așa a pățit și *sfânta Soteris*, care se trăgea din nobila familie Aurelia și a fost înrudită de aproape cu sfântul Ambroziu episcopul Milanului (Italia). Și pe ea au palmuit-o pentru acelaș motiv, până ce i-s'au umflat amândouă fălcile, iar când tot capul nuri era decât o umflătură vânătă, de nu se mai cunoștea dacă e cap de om, i-au tăiat capul.

Sfânta Agata a avut părinți tot pe atâ de nobili dar și foarte bogați. Ea înceștinându-se, a primit vălul verguriei veșnice. A părît-o însuși locțiitorul împăratului. Nevoind să se mărite, a dat-o în seama unei femei stricate care trăia din ținerea la casa ei a fetelor destrăbălate cari își vând dragostea pe bani. Oii cât a chinuit-o însă, Agata a rămas neînduplecată și curată ca lumina soarelui. În sfârșit, după ce au chinuit-o și batjocorit-o în toată forma, femeia stricată a mers la locțiitorul împăratului și i-a adus la cunoștință, că mai lute poți sdrobi stâncile decât verguria acestei fete. În sfârșit au omorît-o, chinuindu-o în toată forma, peste două ceasuri.

Tot cu moarte de martir a murit și *sfânta Agnes*, pentru că n'a voit să se mărite după feciorul locțiitorului împăratului. Când călăul i-a tăiat capul, a rămas uimit de frumusețea capului și a părului ei.

Sfânta Tecla a fost aruncată înaintea leilor tot din pricina aceasta, dar leii n'au atins-o. Iată ce ne spune sfântul Ambroziu despre întâmplarea aceasta: „Când a eșit leul din cușculia sa și a văzut-o pe sfânta, s'a tulpat la pământ și a început să lingă picioarele vergurei, recunoscând oarecumva, că nu poate să vatăme trupul sfințit al vergurei. Fiara și-a uitat de sălbătăcia înăscută și i-a învățat pe oamenii cei sălbateci, cum ar fi trebuit să facă și ei”. Astfel a scăpat de moarte sfânta, rămânând vergură până la sfârșitul vieții sale. Tot așa s'a întâmplat și cu *sfânta Blandina* și cu *sfânta Martina*.

Dar în articolii viitori voi avea prilejul să mă ocup mai pe larg cu viața și moartea de martir a mai multor sfinți înmormântați în catacombele din Roma. Acuma numai atâta vom iam să arăt că catacombele sunt cele mai bune dovezi împotriva greșelilor pocăiților, cari sînt cu orice preț să se laude că ei sunt biserica cea adevărată a lui Hristos. Trimiteți-i în catacombele Romei, și, dacă mai au puțină cinste în ei, vor recunoaște că greșesc grozav, dar foarte grozav. Ei însă sunt vestii de încăpăținați și, apucați odată pe povârniș, cu greu se află putere omenească care să-i poată opri.

Juliu Maior.

Preot nou în Tiha Bărgăului

În ziua de 10 Februar 1929 s'a făcut în comuna Tiha-Bărgăului, j. Năsăud, instalarea Onoratului Domn paroh Ioan Bal, fost în comuna Iiva Mică, de către Reverendisimul Domn vicar Dr. Titus Mălai dela Năsăud. În sfârșit mulțumim lui Dumnezeu, că după o lungă așteptare de aproape un an și jumătate, s'a îndurat a ne trimite un alt părinte sufleteș, spre a ne îndrepta spre calea cea bună și fericită.

Cu această ocaziune, vin în numele parohienilor din comună să aduc călduroasele noastre mulțumiri, în primul rând Ilustrității Sale Prea bunul nostru Arhiepiscop Dr. Iuliu Hossu episcop al diecezei Gherla, pentru grija purtată față de această parohie, trimițându-ne un adevărat părinte sufleteș după dorința parohienilor.

Iar în al doilea rând Rev. Domn vicar Dr. Titus Mălai pentru osteneala și dragostea pe care a avut-o față de această parohie, interesându-se de aproape de datorințele poporului.

Ion Șuț, cantor

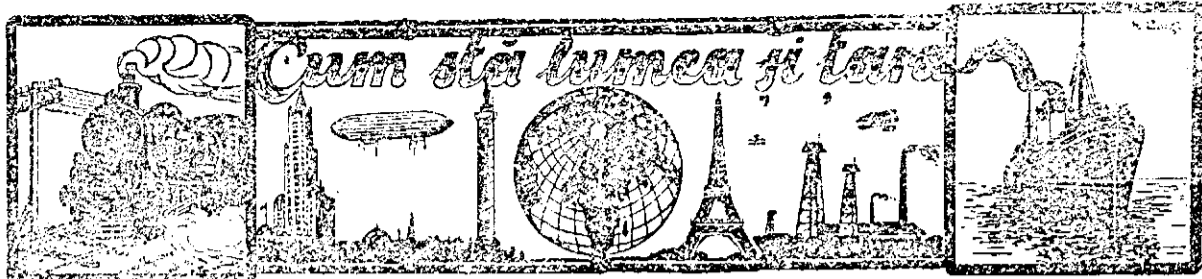
Pilda rea nu pier

În comuna Ramna, din Bănat, înainte cu 20 ani, tinărul Petru Dragoescu la vârsta de 18 ani, din dragostea ce o avea față de fetița de 14 ani, Persida Musteșiu și averea ei, a furat-o dela părinți și au stat ascunși în comuna Petromani mai mult timp, ca astfel părinții să-și dea învoirea la căsătoria lor, care s'a și făcut mai apoi.

După atâția ani, iată că de câteva săptămâni, vecina Persidei Musteșiu, fetița de 18 ani, Ana Elgiu, îl fură pe tinărul Ion Achim și fug în loc necunoscut.

Părinții lor întristați de această faptă a copiilor lor, îi caută în toate părțile, dar până acum nu i-au găsit.

Când se vor stârpi oare asemenea rătăcirii din mândrul nostru Bănat?

Bolșevismul nu prinde în Basarabia

De când e la putere guvernul dlui Maniu, toată lumea vede că lucrurile merg foarte bine, neasemănat mai bine decât pe vremea oricărui alt guvern din România Mare. Liberalilor însă li-e ciudă grozavă că dl Maniu a împlinit până acuma tot ce a făgăduit. Ce să facă, cum să-i strice guvernului Maniu?

Au început mai întâiu să agite chestiunea Paștilor. Au crezut că guvernul, amestecându-se, va ținea ori cu 31 Martie ori cu 5 Maiu. Dacă ar ținea cu 31 Martie, vor face agitație, că guvernul dlui Maniu e papistaș și vrea să introducă papistașismul și în biserica ortodoxă. Dacă ar ținea cu 5 Maiu, vor face agitație că guvernul nu ține seama de știința de astăzi.

Guvernul însă a fost mult mai cu-minte. Până când sub liberali sfântul sinod dela București nu putea hotărî nimic decât ceea ce doria guvernul, acum guvernul nu s'a amestecat de loc, așa că sfântul sinod poate acum a lucrat mai întâiu deplin liber în viața sa întreagă. Ce au hotărît, episcopii ortodocși au hotărît, și tot ei au rugat guvernul să le sprijinească hotărîrea. Văzând liberalii că nici acum nu se amestecă guvernul, l-au pus la cale pe dl Dr. Lupu, să facă o interpelare în parlament în chestiunea Paștilor. Să vedem ce-i va răspunde dl Maniu.

Deodată cu turburarea cea mare pentru sărbătoarea Paștilor, liberalii s'au gândit să facă altă ispravă: să umple gazetele lor cu bolșevismul ce se lățește în Basarabia. Și dă-i și dă-i..! De mai bine de o lună gazetele liberale sunt pline cu bolșevizarea Basarabiei. Guvernul a trimis de mult pe doi miniștri, să se convingă, ce-i în Basarabia? N'au aflat decât fericire și mulțumire că s'au dus dela putere liberalii, pe cari Basarabienii îi urăsc din inimă. Iar dl Constantin Stere, un fruntaș și vestit conducător al Basarabienilor, arată într'un articol din ziarul „Adevărul” dela București, că în Basarabia e liniște deplină, pentru că Basarabienii sunt un popor blând și cinstit. Dacă s'ar putea vorbi de bolșevim în Basarabia, acela ar fi cel mult nemulțumirea pe care o simțesc Basarabienii cari văd că la ei liberalii au trimis tot ce au avut mai rău și necinstit, mai gozuri decât în Ardeal. Apoi mai este încă o neîndestulare: lipsa de bucate, după seceta cea mare din vară. Atâta tot.

Guvernul însă nu s'a mulțumit nici cu atâta: A trimis din nou doi miniștri, pe dl ministru de războiu general Oihoski, și pe dl subsecretar de stat dela interne, D. R. Ioanițescu, să cerceteze cu deamănuntul, ce este în Basarabia? Amândoi acești miniștri s'au întors la București și au arătat guvernului, că în Basarabia e liniște deplină, Basarabienii sunt mult mai îndestuliți decât până acum, dar doresc ca toți hoții din țară să intre la pușcărie. Nimic altceva.

Foia „UNIRII POPORULUI”

Păcatul

Cu ochii sufletului văd
Cum urci Calvarul Tău amar,
Vai, Crucea Ta e tot mai grea
Și pasul Tău e tot mai rar...
Te poticnești din când în când
Și-ncerci să-ți ștergi obrazul trist,
De sânge, de sudori, de lacrimi
Și de scutpat, scumpul meu Christ!
Ești istovit, batjocorit,
Impins de toți, de toți hulit
Bătut cu sbiciuri de curele
Și'n fața sfântă ești scutpat
Și-un suflet nu-ți să strige-atunci:
„Dar dați-i pace ce mai vreți?..
Priviți cum cade, moare'n drum,
Ori sunteți orbi de nu vedeți??!
Că loviturile amare,
Sâpat-au rane-adânci și grele
Pe trupul lui cel sfânt și gingaș,
Tăiat în sbiciuri de curele...”

Și dacă voi oameni tirani,
Nu mai simțiți nimic... atunci
De ce-L lași Sfinte, că Ți-e Fiu,
Să sufere atâtea munci?!

Cutrămură pământul Doamne,
Dă foc din pietrii și schintel!

Să vadă neamul împetrit în rău,
Să vadă cei mișei...
Că doară și el are-un Tată...
Și încă ce Tată? pe „Impăratul”,
O lume mi se-ntunecă,
Căci un cuvânt aud din cer:

PĂCATUL

Sub greutatea crucii cade
Se prăvălește în țărână,
Vre-o câte-va femei suspină,
Dar ziua e caldă și senină,
Ceriul e limpede,
Întocmai
Ca 'ntro zi de sărbătoare,
Acel Ce locuiesc în el... sunt liniștiți
...nimic nu-i doare...

Nu-i doare? Las'-că veți vedea'ncurând
Că lacrimile lui Christos
Și-'n ceriul-ceriului pătrund!
Dar de-o-camdată un răspuns cumpiit
Și amar
Rostește Tatăl,
Iar ceriul ceriurilor spune
Cuvântul cel amar:

PĂCATUL.

Să-L răstignim, să-L răstignim
Până nu moare 'n drum; să știm
Că ce ne-am pus în gând odată
Am împlinit, ..să-L răstignim!
Tatăl lui Ruf!.. Tu să-i duci crucea

Te chiamă Simon și pe tine,
Avea și El un Simon.. cândva
În zile bune și senine,
Dar la năcaz l-a părăsit...
Ajută-i tu în locul lui
Căci El spunea că nu-L cunoaște
Și vezi, nici azi aicia nu-i!
..Și Chireneul silit duce
Crucea Ta Doamne, pe Calvar,
Iar Tu te poticnești mereu,
Că-i crunt păcatul și amar,
Tu porți acum Cristoase 'n spate
Nu Crucea,.. ci pe ne-'mpăcatul
Al lumii 'ntregi dușman cumpiit
Tu sut pe munte 'n cet:

PĂCATUL!

Voioși că cel bătut trătește
Sosiți pe muntele Calvar
Intind pe Cel fără păcat,
Pe Crucea grea, ca pe-un tâlhar...
Și ceasul bate trei...
Prelung și dureros
Pe cum ar bate
Un gând amar și muștrător
Un suflet plin de strămbătate.
De-asupra Crucii strălucește
În soare sfânt și luminat,
Scrisoarea vinii lui Isus:
Al „Jidovilor Impărat”...
Și-L scutpat toți și-L ocărăsc,
Un glas, un singur glas nu este

In legătură cu turburările presupuse din Basarabia, dl Iorga scrie în ziarul său „Neamul Românesc“ următoarele: »Da, iarăși se conspiră (uneltește) în această nenorocită țară, veșnic la dispoziția (indemâna) intrigilor (uneltirilor) subpământene.

La suprafață un guvern popular, o Cameră care n'a dat până acuma scandaluri, câteva legi pe care și adversarii (dușmanii) le-au recunoscut bune, o stare generală care s'ar părea asigurătoare, o bună atmosferă (aier în jurul guvernului) în străinătate. Am putea zice deci că până la noi evenimente (întâmplări), tot vizibile (cari se văd), ne putem căuta de treabă.

Dacă n'ar fi Bizanțul (Constantinopolul) politic care nu se astâmpără o clipă. La o parte, fără talentul unui cuvânt și fără curajul unei acțiuni fățișe, se târâsc umbrele tuturor postfelor și tuturor zavistiilor.

Oamenii fără ocupație, aleargă neconținut dela unul la altul: răstoarnă și fac guverne, coboară și înalță, iau deciziunile (hotărârile) lor tenebroase (întunecoase) cu privire la țara pe care n'o pot servi. Revoluționari de vocație (cari n'au altă chemare decât aceasta), trădători neîmpușcați, vanitoși (cari se cred mai mult decât sunt) cu pergamente (hârtie tare pe care se scriu diplomele) perimate (perdute), beizadele (fii de domni) de a treia generație, profitori (cari caută să tragă numai folos) cari nu sufăr prada în gura altuia, și temeii, multe femei, și de toate treptele.

Iar fierbe în România cazanul lui Satana.

Și te întrebi cu indignarea muncii tale tulburate — fără a mai vorbi de dreptul tău totdeauna încălcat: până când?»

Un prefect averescan arestat. Fostul prefect averescan dela Dorohoi, Panait Panaitescu a fost descoperit că a pîgubit statul cu peste 2 milioane lei. Parchetul l-a deținut și urmează cercetări împotriva lui.

Catedrala unității naționale

Guvernul a hotărît că din imprumutul pe care l-a primit va da un miliard de lei pentru ridicarea catedralei unității naționale, care se va zidi la București, încă nu se știe în ce stradă.

Concordatul cu Vaticanul

Din cauza fraților ortodocși învoiala dintre sfântul Scaun al Romei și țara noastră nu s'a putut întări până acuma. Se temeau adecă, nu cumva prin concordat biserica unită să se prea întărească, iar cea ortodoxă, sprijinită cu toată puterea de stat, să rămână mai pe jos. In vremea aceasta, — că sunt aproape doi ani de când dl Goldiș, dușman neîmpăcat al bisericii unite, a iscalit concordatul la Roma, — sfântul Scaun al Romei s'a împăcat cu guvernul italian și a devenit stat independent cum a fost și înainte, până la 1870. Devenind Vaticanul stat independent, numără și mai mult în lume, pentru că este puterea cea mai mare a lumii, oricât de greu le cade aceasta ortodocșilor noștri.

Guvernul român, înțelegând lucrul acesta, de altfel ca și guvernele trecute, dorește să iscalească concordatul cât mai curând. De aceea publică „Dreptatea“, ziarul dela București al guvernului, un articol, în care arată că ar fi vremea ca acest concordat să se și întărească odată. Iată ce scrie „Dreptatea“:

»Guvernul român, care a apreciat (prețuit) totdeauna forța (puterea) morală pe care o reprezintă în lume Sfântul Scaun și influința ce o exercită în domeniul internațional, are intenția precisă de a ratifica (întări prin votul Parlamentului și al Senatului), cât de curând, concordatul elaborat (lucrat, făcut) și încheiat de predecesorii (înaintașii) săi. Și România, a cărei mare majoritate (mulțime) aparține bisericii ortodoxe, a înregistrat (a luat la

cunoștință) cu o vie bucurie tratatul (învoiala) care consolidează (întărește) unitatea (vaza și puterea) Vaticanului (care se numește curtea și țara Papei), în ajunul ratificării concordatului stabilit (încheiat) de guvernele precedente (de mai înainte)».

Să fie siguri frații ortodocși, că biserica unită nu dorește așa de mult cum cred ei ratificarea concordatului pentru că n'are pentru ce. Ea adecă nu câștigă aproape nimica din el. Concordatul îl dorește statul, ceea ce a dorit guvernul dlui Brătianu și al dlui Avram I. C. Rescu. Ratifică-l statul dacă are lipsă de el, biserica unită nu are lipsă de el. Biserica unită se va întări și fără concordat, pentru că o conduce Spiritul Sfânt.

Dnii miniștri Mihail Popovici și Mironescu, decorați.

In legătură cu marile succese pe cari le-au avut dnii miniștri Mihail Popovici și G. G. Mironescu în străinătate: în săptămânile din urmă — cel dintâi la Paris, încheind imprumutul și făcând stabilizarea, cel de al doilea la Varșovia pecetluind prietenia româno-polonă — Înalta Regență i-a decorat cu ordinul Coroana României în gradul de Mare Cruce.

Vaporul „Dacia“ totâlnește pe Marea Neagră un mare ghețar. In ziua de 27 Februarie vaporul românesc „Dacia“ a sosit la Constanța. Ofițerii de pe bord spun că în drum dela Cospoli spre Constanța au întâlnit un munte grozav de mare de gheață. Spre noroetul vaporului, l-au zărit însă în bună vreme din depărtare și l-au încunjunat Ghețarul plutea spre gura Bosforului, adică acelei strămtori de mare care trece spre Constantinopol. Marinărilor le e groază că acest munte de ghiță și mai mulți alții ca el va închide gura Bosforului.

Să fînă parte Celui Sfânt
Când pentru lume pătimește.
Și trec trei ceasuri lungi...
Trei vecuri, de suferințe și amar
Și nu se răsvrătește ceriul,
Când vede crima pe Calvar.
O Mamă sfântă în jărână
La poala crucii Lui suspină
Și ceru-l mut... și ziua-i caldă
Și liniștită și senină.
In spasm de moarte stă pe cruce
Sculpit, hultit.. El, condamnatul
Și nici un glas de apărare
... Toate le-a îndăușit:

PĂCATUL.

Așa cumplit lucru-i păcatul?
El chinuște-un Dumnezeu
Dar cum mai rabzi o Doamne Sfinte?
Isus e doară fiul Tău!
Tălharii încă-L ocărăsc
Și-i părăsit de toți El.. Sfântul
Sunt șeasă ceasuri...
..Dar ce-l asta?
Se 'ntunecă din greu pământul
Și totuș sbirii Tăi, o Doamne
Te amenință din nou și sbiară
„Pe altfii spui c'ai mîntuit“...
Dar e minciună și ocară.
Dacă ești fiu de Dumnezeu
Pe cum ai spus
Scoboară jos!

Ca să vedem... și-apoi să credem
Și noi cu toții în Hristos!
E întunerec pe pământ
Și'n inimi întunerec este...
Când ceasul bate nouă trist
Iar glasul lui Hristos rostește:
O, Dumnezeu meu, o Doamne,
De ce-ai lăsat pe Fiul Tău
Să chinuiască așa amar?!
Să moară Omul-Dumnezeu?
Și-apoi plecându-și capul trist
Spre umărul cel stâng... El moare...
Și lumea mai trăește încă.

Dar spunei ce să fie oare??
Căci munții 'ncremenesc de-odată
Golgota geme, iar pământul
Din temelie se urnește... și mările
Le bate vântul.
Se-aude un trosnet din spre vale,
Biserica, altarul sfânt
Trosnește din încheieturi...
Catapeteasma-i la pământ
Și-i ruptă-'n două,
Pe când ceriul de fulgere e strălătat...
Răbda natura nu mai poate;
Cer și pământ s'a-'nfiorat...

Când inima de om e peatră
Se-'nmoaie petritele din stâncă
Se 'mbracă soarele în sânge,
Se răsecolește marea-adâncă

Și se deschid morminte vechi
Și morții strigă din morminte
Destul s'a espiat „Păcatul“
Căci sângele lui Christ ferbinte
A spălat sufletele toate
Le-a mântuit îndureratul,
Și moartea— moare
Dacă vrei să omorîți în voi:
PĂCATUL

Mai strigă morții din morminte:
Oameni trufași, fără de lege,
Trezit-vă din somn odată,
Căci nu e greu a înțelege,
Că'n lumea întreagă nu există,
Decât un rău, un singur rău,
Care străbate și omoară
Tot cea dîres un Dumnezeu...
Prin moartea sa, prin chinul Său
..El scumpul, El îndureratul..
Și răul ăsta e: „PĂCATUL“.

Ibașfalău.

George Sima

Treizece copii și mama lor arși de vii. In orașul Lansing din Statele Unite (America de Nord) s'au aprins două case. Focul s'a aprins noaptea, așa că oamenii numai cu mare greu s'au putut mîntui. Într-o locuință s'au aflat arși de vii 13 copii din preună cu mama lor.

Tărgurile săptămânii

Luni, 18 Martie: Bălcaciu, j. Târnava Mică; Bucium, j. Făgăraș; Sângeorgiul de pădure, j. Mureș; Praid, j. Odorheiu; Călușer, j. Mureș.

Marti, 19 Martie: Agârbiciu, j. Turda; Săndomic j. Ciuc; Dozna, j. Arad; Baia de Criș, j. Hunedoara; Motișul, j. Târnava Mare; Apoldul de sus, j. Sibiu; Zlatna, j. Alba.

Miercuri, 20 Martie: Brad, j. Hunedoara; Dărlos, j. Târnava-Mică; Avrig, j. Sibiu; Mediaș, j. Târnava-Mare; Sfântu Gheorghe, j. Trei Scaune; Timișoara; Ozum, j. Trei Scaune.

Joi, 21 Martie: Apold, j. Târnava Mare; Cergăul, j. Sătmăr; Sângeorgiul de pădure, j. Mureș; Vișeu de Jos, j. Maramureș; Cârța, j. Făgăraș; Comadi, j. Bihor; Agârbiciu, j. Târnava Mare; Șimleul Silvaniei, j. Sălaj; Vaidarece, j. Făgăraș.

Vineri, 22 Martie: Arpașul de Jos, j. Făgăraș; Bileag, j. Năsăud; Deta, j. Timiș; Albești, j. Târnava Mare; Carciifalău Mare, j. Timiș; Năsăud; Racovița, j. Sibiu; Voivodeni, j. Someș.

Sâmbătă, 23 Martie: Vințul de Jos, j. Alba; Biled, j. Torontal; Blaj, j. Târnava Mică.

Duminică, 24 Martie: Bărcuț, j. Târnava Mare; Vințul de Sus, j. Turda; Tăuții de Jos, j. Sătmăr; Semlac, j. Arad; Tinca, j. Bihor.

„Miss Târnava-Mică“. Duminică în 3 Martie s'a ținut în orașul Dicioșăamărtin alegerea celei mai frumoase fete din județul Târnava-Mică. Acelaș lucru s'a făcut, tot atunci, și în celelalte județe din țară. În județul nostru, dintre domnișoarele cari s'au înfișat înaintea comisiei, cea mai frumoasă a fost găsită D-șoara **Marcela Oltean** din Blaj. La Ciuj tot o blăjană a fost găsită cea mai frumoasă, anume D-șoara **Ieia Maior**, studentă.

Vacanța de Paști se va da pentru Paștile din 31 Martie. În sânul bisericii ortodoxe data serbării Paștilor face mult sângerău. Basarabeni, și o seamă dintre Moldoveni, se leagă, ca orbii de gard, de ziua de 5 Maiu. În celelalte părți ale țării oamenii sunt bucueroși să le sărbătorească și la 31 Martie. Guvernul nu se amestecă deocamdată, deși dl Dr. Lupu cere guvernului să facă rânduielă.

Dl ministru Costăchescu dela instrucțiune a dat însă poruncă tuturor școlilor, ca vacanțele Paștilor să se dea copiilor de școală dela 24 Martie la 7 Aprilie. Pentru Paștile din 5 Maiu vacanțe nu se pot da.

În sfârșit s'a pornit cercetare și împotriva consiliului comunal din Blaj pentru ne-reguli săvârșite în administrarea banilor comunali. Cercetarea o conduce dl șef inspector financiar Victor Hugo Starrak.

Încă nu furt domnesc. Locotenentul dela jandarmeria din Cetatea Albă (Basarabia) Ionel Balașu trăia de o vreme încoace ca un boier. Lumea a început a-l bănuși că asta n'o poate face din plătuța lui. În sfârșit s'a dovedit că furase dela regiment jumătate de milion lei. L-au înhățat și l-au dat pe mâna consiliului de războiu.

Vaca cea mai lăptoasă a lumii. Până acuma vaca cea mai lăptoasă a lumii era „Dahlie“, o vacă din Germania, care dădea la an 11.691 litri de lapte. Înaintea acesteia era „Eluschke“, care dădea 11.372 litri. Acuma Germanii au descoperit alta, cu numele „Eta“, care dă 12.327 litri, cu 636 mai mult decât „Dahlie“. Se și mândresc Germanii tare cu vaca lor, dar și au pentruce.

Groză mare în parlamentul român. Joi seara dl președinte Ștefan Cicio-Pop a închis ședința parlamentului pe la orele 7. Toată lumea se îndrepta spre ieșiri, când deodată s'a auzit o detunătură puternică, ca de dinamită, și întregă sala a început a se clătina. Deputații au crezut, că cineva a făcut un atentat cu bombe, ca anii trecuți la Senat. După vreo două minute servitorii au adus la cunoștința deputaților, că detunătura a venit din pivniță, unde s'a spart cazanul în care se încălzește apa, cu a cărei vapori se încălzește parlamentul. Se vede, că mecanicul a încărcat prea puternic cuptorul, și s'au format prea mulți vapori, cari apoi au spregălit cazanul. Cercetările sunt în curs.

Dl Dobrogeanu Ghereș, despre care scrisesem, că a fost osândit de către consiliul de războiu dela București pentrucă a uneltit împotriva țării noastre, din ziua de când a fost prins, adecă de 38 de zile, n'a mai voit să mănânce nici să bea, așa că acuma se află în spital, unde doctorii îl nutresc cu forța. Recursul său a fost respins, așa că osânda a rămas cea veche. Nu sunt mari nădejdi, ca să rămână în viață. De altfel el a spus dela început, că de îndată ce va fi prins, va face greva foamei.

A născut gemeni pe mare. În săptămânile din urmă au fost mari furtuni pe toate mările. Zeci de corăbii s'au înecat. Pe o corabie italiană, care era și ea să se cufunde, se afla, între alți călători, și o femeie în stare binecuvântată. De frica cea mare biata femeie a născut pe vapor, și încă doi gemeni sănătoși, ceea ce a stârnit mare bucurie între marinari.

S'a dărâmat o cafenea din Athens, omorând 30 de oameni. Zilele trecute cafeneaua Pan Hellenion din Athena (capitala Greciei) s'a dărâmat, îngropând sub ea sute de oameni, dintre cari 30 au murit, iar ceilalți s'au ales cu răni mai mari ori mai mici. Cauza este, că proprietarul a încercat, la sfatul inginerilor, să sape pivniță sub ea. Se vede însă, că pereții n'au fost destul de tari, și astfel s'a întâmplat catastrofa (nefericirea).

Foamete cumplită în Mongolia. Mongolia este o țară mare în partea de răsărit a Asiei, mărginindu-se la miazănoapte și apus cu Rusia, la răsărit cu Japonia și la miazăzi cu China. Seceta cea mare din vara trecută a nimicit aproape toate sămănăturile, așa că bieții Mongoli, — un popor, având culoarea feței galbenă, neam cu Ungurii și cu Turcii — au rămas fără nimica. Iarna cea grea apoi i-a nimicit aproape cu desăvârșire. În regiunea (partea de țară) Shanzi bunăoară, pe un teritor de 1000 km. locuiesc cam 10 milioane de locuitori, dintre cari până acuma au murit de foame 500 de mii, alți 500 de mii au luat lumea în cap, iar 2 milioane sunt amenințați să mai moară de foame, dacă nu li-se va da ajutor la vreme. Misionarii englezi de acolo aduc drept dovadă a foametei cumplită din părțile acelea, că în regiunea Shanzi nu mai este nici un câine, locuitorii i-au mâncat pe toți.

Doi ani temniță pentrucă a furat banii bisericii. Un băiat de 19 ani, cu numele Mezei Zoltán, a furat banii din biserica vestită dela Maria-Radna. După încuierea bisericii el s'a ascuns după niște scaune, iară noaptea a deschis țînătoarele de bani și a furat toți banii câți se aflau în ele, vreo 6000 de lei, și apoi a luat-o la sănătoasa, ieșind pe o feareasă. După ce a prăpădit banii, iară a mers la Maria-Radna, ca să mai fure încă odată. Dar l-au prins și l-au predat tribunalului din Arad, care l-a osândit la doi ani temniță.

Dl Iorga a fost ales rector al universității din București. La universitate rectorul (directorul) este ales de către profesori, la unele universități pe câte un an, la cea dela București pe câte trei ani. Zilele trecute profesorii universității din București s'au adunat ca să aleagă pe noul rector. Candidați au fost mai mulți. Dintre aceștia însă cele mai multe voturi le-a întrunit dl profesor Nicolae Iorga, marele și vestitul învățat al neamului. Ministerul instrucțiunii l-a și întărit pe dl Iorga în slujba de rector, așa că trei ani de zile D-Sa va cărmui cea mai mare universitate a țării.

Tot în aceeaș zi fundațiunea „Regele Ferdinand I.“ a împărțit premiile sale celor mai mari învățați ai neamului. Dlui Iorga i-s'a votat un premiu de 300 mii lei. D-Sa însă din banii aceștia au făcut o fundațiune, care va purta numele răposatelor sale fiice, și din care se vor tipări, în fiecare an, cursurile acelui profesor, pe care vor vrea să le aibă mai bucueros studenții.

Prin fundațiunea aceasta dl Iorga a dovedit din nou, cât de puțin ține D-Sa la bani, cu toate că este om sărac și trăiește numai din leafă, și cât de mult ține să ajutore pe studenții universitari, cărora mai înainte le-a dăruit biblioteca sa, iar acuma o fundațiune de 300 mii lei.

Și-a așezat copilul pe cuptor. Soția lui George Mureșan din Petroșani a avut de lucru afară, și și-a așezat copilul de un an și jumătate pe cuptor, ca să nu se răcească. Copilul, svârcolindu-se, a căzut pe fierul cuptorului (platen) și până ce a venit mamă-sa înăuntru, s'a fript scrum. Pe nefericita mamă jandarmii au deținut-o.

O mulțămintă pe care o publicăm bucueros. Unul dintre cei șapte cetitori în cinste ai „Uairei Poporului“ — și singurul până acuma — ne trimite următoarea scrisoare de mulțămintă:

„Mult Onorate Domnule Director, subsemnatul Vă mulțămesc pentru binefacerea față de mine, care dintre 41 persoane m'ați ales pe mine al patrulea, ca să primesc gazeta D-Voastră în cinste. Mai primea gazeta D-Voastră la noi în sat și biserica noastră, dar, dorind s'o cetim cât mai mulți, nu puteam pune mâna pe ea. Acuma însă m'a învrednicit bunul Dumnezeu, prin ajutorul Sfinției Sale, care ne-a plătit abonamentul foii D-Veastre, că pot ceti gazeta regulat și în tihnă.

Foarte mulțămesc, dintru adâncul sufletului, binefacerea Sfinției Sale. Bunul Dumnezeu să-l învrednicească cu cea mai mare răsplată pentru facerea de bine cu oamenii săraci, făcându-ne foarte mare bine. Să-l trăiască bunul Dumnezeu întru zile îndelungate, drept îndreptând cuvântul adevărului. Mulțămesc și Onoratului Părinte și preot al bisericii noastre, care m'a recomandat să primesc foaia D-Voastră. Să trăiască!

Negru (posta Beiuș, jud. Năsăud), la 26 Februarie 1929.

Boldi Nicolae“.

Am publicat scrisoarea din cuvânt în cuvânt, iar altele nu mai publicăm.

În oraș străin să ții pietricele sub limbă! În anul trecut dl Dr. Angelescu, fostul ministru al instrucțiunii sub guvernul liberal, a dat de știre comunei Săpânța din județul Maramureș, că va veni să viziteze locul pe care are să se zidească școala. Primarul liberal a ridicat o poartă triumfală în cinstea dlui ministru. Fostul primar național țărănist Gheorghe Pop, văzându-o, a spus: „Rușine ne mai pomenită! În loc ca primarul să adune

bani ca să facă o școală cinstită, face o astfel de spăzurătoare. N'ar strica, dacă dimpreună cu miniștri liberali l-ar spânzura și pe el pe poarta aceasta".

Auzind primarul liberal despre cele spuse de Gheorghe Pop, l-a părît la jandarmi, și la prefectul liberal, care apoi l-a părît la consiliul de războiu din Cluj, care la rândul său l-a tras la răspundere pe badea Gheorghe săptămâna trecută.

Ajungând Gheorghe Pop înaintea consiliului de războiu, a luat două pietricele în gură, că așa spun bătrânii, că dacă mergi în oraș străin să îți dai două pietricele în gură, că astfel o cam pățești. Văzându-l judecătorii că tot auge ceva în gură, l-au sfădit rău și i-au spus că nu se cuvine să mănânce în fața judecătoriei.

— „Să ierțați, dlor judecători, știu eu atâtea omenie, ca să nu mănânc în fața domnilor. Țin numai două pietricele în gură, că așa-i datina când ești într'un oraș străin". —

Judecătorii au zimbit și au continuat cu procesul. Oricât s'a născocorit însă primarul liberal, judecătorii n'au aflat nici o crimă împotriva statului în vorbele năcăjite ale badei Gheorghe și l-au achitat.

Badea Gheorghe a mulțumit omeneste judecătorilor și apoi și-a scos pietricelele din gură, zicând: „Mă rog, să nu fie cu supărare, tot este ceva în credința noastră cu pietricelele".

Cum s'a nedericlit un farmacist. Farmacistul Kertész Gyula dela Timișoara suferia de stomac. A luat deci o lingură de soda-bicarbonat (un leac bun pentru stomac). După câteva minute a simțit însă mari dureri la stomac. Durerile se tot înțețiau. Se uită la șculețul din care luase, când colo vede că era plin cu un venin groaznic, care seamănă cu soda-bicarbonatul. Iute a chemat pe medicul, care însă nu i-a mai putut ajuta, pentru că veninul intrase deja în sânge. După două ore de chinuri a murit.

Cine sapă groapa altuia... Zilele trecute s'a judecat la Cașovia în Cehoslovacia un proces foarte interesant. Acuzatul era Maximilian Weiser, un jidan acuzat că ar fi spionat în favorul Ungariei. Weiser s'a apărut cu aceea, că de cinci ani încoace statul cehoslovac pe el l-a angajat ca să-i prindă pe spionii străini din Cehoslovacia. Și el și-a și făcut slujba cum se cade, până înainte cu câteva luni, căci a mărturisit împotriva tuturor spionilor și a făcut ca să li-se eroiască cu totul laolaltă 185 de ani de închisoare. Că acum a lunecat și el puțin, ademenit de bani, nu e așa lucru mare.

Tribunalul însă nu a primit scuza lui Weiser și l-a osândit la închisoare pe 20 de ani, așa că acum el se poate lăuda că a pricinuit osânda nu de 185 ci de 205 ani pentru cei ce spionau împotriva Cehoslovaciei.

Un creștin minunat este fără îndoială noul președinte al Austriei dl Wilhelm Miklas, fiul unor părinți catolici, cari și-au făcut din doi feciori preoți. Feciorul al treilea, președintele de astăzi al Austriei, s'a făcut profesor, dar a rămas tot atât de bun catolic ca și frații săi cei doi, cari sunt preoți. A fost ales președinte al societății populare catolice din dieceza St. Pölten, apoi deputat, iar în anul 1923 a prezidat marele congres al catolicilor din Austria.

Preotul catolic din Horn, Dr. Robert Breitschopt, spune despre noul președinte, că se cuminecă zilnic. Soția lui este o femeie tot pe atât de creștină ca și el. Au avut împreună 12 copii, dintre cari unul a murit, deoarece este cea mai mare durere a celor doi

soți. Nici când n'a căutat posturi mai înalte, nici bani. Când i-au ales cu președinte al statului, a declarat că ziua aceasta este ziua cea mai îngădurată a vieții sale.

În vremea războiului dl Miklas a ajutat pe foarte mulți soldați. Multora le-a câștigat dreptul de a se putea întoarce la familiile lor pe mai multe săptămâni și chiar luni. Femeile soldaților din războiu îl cercetau zilnic cu rugări, iar el îi scria fiecareia rugările de cari avea nevoie. De multe ori scria câte 4—5 ceasuri fără întrerupere.

Într'o zi de Paști dl Miklas se cuminecase. Sosind acasă dela biserică, îl așteptau zeci de femei și de copii. N'a avut vreme nici să mănânce, s'a așezat la masa de scris și a scris într'una până la 4 ore după amiază, iar atunci a amețit de oboseală și de foame. Drept mulțumită pentru multele binefaceri, soldații reînțorși din războiu erau să-l omore în toamna anului 1918, că e drept nu cu voia, ci din ură față de tot ce era domn. În anii după războiu însă cetățenii Austriei au început să-l înțeleagă tot mai bine, și, drept recunoștință a cuminenției și cinstei sale, l-au ales președinte al republicii austriace.

Generalul Foch pe moarte. În articolul prim din numărul trecut vrednicul nostru colaborator, dl Gavril Todica, aducea drept pildă de energie pe mareșalul francez Foch, căruia i-se poate mulțumi, că puterile centrale au fost bătute. Acest mare general de câțiva vreme este greu bolnav. Într'o vreme i-s'a făcut mai bine, așa că medicii au fost de credința, că va scăpa. Boala grea a mareșalului însă a început să se tot înrăutățească, așa că medicii cei mari dela Paris și-au pierdut orice speranță de a i-se face mai bine. Mareșalul, ca un bun catolic ce este, și-a tras seama cu boala. A chemat un preot, s'a spovedit, s'a cuminecat și a primit sfânta ungere de pe urmă (maslul), ca să-și poată încheia viața creștinește.

Ținem de altfel să spunem cetitorilor noștri, că conducătorii de astăzi ai Francezilor la început n'au fost tocmai bucuroși de conducerea generalului Foch, știindu-l prea mare catolic. După ce au văzut însă, că puterilor antante le merge tot mai rău, și după ce s'au convins, că general ca Foch nu numai este altul, s'au învoit cu chin cu vai să-l aibă generalisim, adică drept conducător al tuturor armatelor. Generalisimul Foch se cumineca zilnic și pe câmpul de luptă, și se vede, că de aceea i-a ajutat Dumnezeu. Observăm, că conducătorii de astăzi ai Franței sunt mari dușmari ai bisericii catolice.

Gerul în diferite țări. Un învățat din Norvegia a urmărit săptămânile trecute mărirea gerului din lumea întreagă. Iată ce grozăvie de ger a fost:

În Egipt și Palestina — 50 C.

Frigul se măsoară cu așanumitul termometru, un cuvânt grecesc care înseamnă măsurător de căldură. Frigul cel mai mic este la 0° C. (zero grade Celsius), când începe a îngheța apa. Frigul mai mare se arată cu numerii dela 1 până la 100, punându-se înaintea numerilor semnul — (minus = fără). Căldura se arată cu aceiași numerii, punându-se înainte semnul + (plus = cu).

În Grecia au fost — 10° C., în Macedonia — 19°, în Constantinopol — 20°, în Germania — 27°, în Jugoslavia — 29°, în România — 33°, în Cehoslovacia — 37°, în Polonia — 38°, în Vilna — 44°, în Moscova — 48°, în Riga — 51°, în Finlanda — 55°, în China — 57°, în Siberia — 65°. Acest ger a fost în ziua de 5 Februarie.

Același învățat arată că așa frig mare n'a

mai fost din anul 1457. Iar fiindcă în anul acesta a urmat o primăvară foarte caldă, prevestește că și anul acesta vom avea o primăvară cât se poate de plăcută. Vom vedea, dacă vom trăi, că prorociile despre mersul vremii aproape toate au dat greș în vremea din urmă.

O mamă fără de inimă. Jandarmii din Arangelovaț (Jugoslavia) a băgat de seamă că țiganul Krata Georgevici-cerșeste, ducând de mână un băiat de 15 ani, care nu se părea a fi țigan, că era prea alb. L-au luat la răspundere pe țigan, care a mărturisit în sfârșit, că mama copilului Ana Ritzmann, i-a fost oarecând dragută. Femeia avea un copil de 5 ani. — Ne-am sfătuit împreună, — mărturisi țiganul, — ca pe copil să-l orbim cu un fier roșu, ca astfel să pot cerși mai cu spor. Mai târziu femeia m'a părăsit, iar copilul a rămas la mine.

Autoritățile au dus copilul la un institut de orbi, pe țigan l-au băgat în temniță, iar împotriva mamei fără de inimă au pornit cercetare în toate părțile, ca să poată pune mâna pe ea.

Tipicul săptămânii

17 Martie 1929 Dumineca V a Paresimilor.

Sâmbătă seara, la Doamne strigat-am... 10 stihiri, 6 a învierii din Octoih v. 8 și 4 din Triod v. 6 a Cuvioasei Maria Egipteanca. Mărire v. 4 din Triod. Și acum a Născ. de Dumnezeu v. 8. Înțat. Lumină lină. Prohimen Stihovna învierii v. 8. Mărire și acum din Triod v. 2. Acum slobozește... Troparul învierii, al Cuvioasei și a Născ. de Dumnezeu v. 8.

Dumineca dimineața, la Dumnezeu e Domnul, troparele ca și sâmbăta scara. Stihologiile v. 8 și troparele mari ale învierii la locul lor. Ipacoiu, Antifoane și prohimen v. 8. Toată sullarea. Evang. învierii VIII. Învierea lui Hristos, ps. 50. Mărire Ușile penitenții... și celelalte. Catavasiile Bunei-Vestiri »Deschidevoiu gura mea... După III sedelna, condacul și icosul Triodului, după VI condacul și icosul Învierii v. 8. Luminătoarea învierii v. 8 și a Triodului. Laudele 7 ale Învierii din Octoih v. 8 și I din Triod v. 4. Mărire stihira evang. Învierii și acum Preabinecuvântată ești... Doxologia cea mare. Liturgia sf. Vasile cel Mare. Apost. și evang. Duminecii VI din Paresimi.

În aceasta Duminecă seara, (Inserat marc, Triod pag. 384) La Doamne strigat-am 10 stihiri, 4 stihiri de penitență (pocăință) din Octoihul Triodului v. 8. (vezi pagina 449), 3 din Triod v. 1 și 3 din Mineiu din slujba de obște la un arhieru cu mărire și acum a Născ. de Dumnezeu totdeauna v. 6. Înțat. Lumină lină... prohimenul »Dat-ai moștenire...« cu stihurile lui. Stihovna întreagă din Triod. Acum slobozește... Troparele Născ. de Dumnezeu și deslegarea cum s'a arătat în dumineca I a paresimilor.

23 Martie 1929, Sâmbătă sf. și dreptului Lazăr. La mâncatul mare, ect. mare Dumnezeu e Domnul. Troparul »Învieria cea de obște... v. 1 și Stihologiile din Strajnic Troparele mari ale învierii ect. mică. Sedelna din Strajnic și îndată Învierea lui Hristos și ps. 50. Apoi îndată rugăciunea preotului. Catavasiile din Strajnic, după a III sedelna după VI condacul și icosul. La cântarea IX. Ceea-ce ești mai onorată... nu zicem ci cântăm imnosul IX cu stihul »Mărire ție, Dumnezeu nostru, mărire ție«. Luminătoarea din Strajnic cu Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. Laudele din strajnic 4 re-petându-le, adică 8. Mărire din strajnic și acum Preabinecuvântată ești... Doxologia mare. Liturgia sf. Ioan Gurădeaur. În loc de Sfinte Dumnezeule... cântăm »Căi în Hristos și în loc de Cuvine-să cu adevărat... cântăm imnosul dela cântarea IX »Să cinstim popoare...«

Băgare de seamă! În aceasta săptămână până Vineri versul de rând este v. 8.

Citiți „Unirea Poporului“.

Rafia

Oat ce sosește primăvara, oamenii încep lucrul în vie și prin grădini. În vie pun pari și leagă vița, iar prin grădini curăță pomii și fac altoi. Atât la legatul viței, cât și al altoilor, folosesc fășii lungi și tari. Mulți scot acestea fășii din tei. Celea mai bune fășii sunt însă celea de rafie.

Fășile de rafie se adună de pe un arbore străin — un palmier — care nu crește pe la noi. Acest palmier crește prin Africa și prin America de mijloc.

Palmierul *Rafia* crește destul de înalt. Are trunchiul drept, frunzele lungi de 4—8 metri, cari seamănă cu o peană.

De pe trunchiul și frunzele acestui palmier se desfac fășii lungi de câte 2 metri și late de câte 2 centimetri. Fășile spre vârf se tot subțiază, ajungând numai ca firele de ață.

Fășile sunt gălbunii, netede și cu un țesut foarte des. Pot să fie îndoite în orice parte, căci nu se rup. O fășie de rafie este așa de tare, că un om trebuie să se impunnicască, dacă vrea s'o rupă.

Pot să fie întrebuințate chiar așa de bine când sunt ude, ca și când sunt uscate.

Chiar pentru aceea fășile de rafie, se pot întrebuința mai bine ca ori și ce fășii de tei, rogoz, ori alte plante. Și sunt și mai tari decât acelea. Sunt bune atât pentru legatul altoilor și a florilor cât și pentru legatul viei. Și nu țin numai o vară, ci dacă toamna se adună, se pot întrebuința bine și în anul al doilea. Afară de aceea din aceste fășii se pot împleti și sfori și rogojini și se poate țese pânză foarte bună de saci.

Din trunchiul palmierului *Rafia* se pot scoate și beuturi foarte bune. Astfel, dacă se fac tăieturi în trunchiul, se scurge un suc, care se lasă se dospească mai multă vreme, apoi se pregătește un vin minunat. Negrii de prin Africa beau foarte mult vin de rafie.

Pe la noi însă nu ajung numai fășile. Acestea se cumpără din prăvălii. Și dacă s'ar putea aduce cât mai multe fășii de rafie și s'ar putea vinde în prăvălii cu prețuri mai scăzute, mulți tei cu flori mirositoare și bune de leac ar fi cruțați de prăpădire.

Ion Popu-Câmpeanu

Guturaiul

Dacă stăm într'un curent de aer, sau trecem repede de la căldură la frig, ori ne este frig la picioare, ne putem răci și căpătăm guturai. Din cauza răcirii, sângele se adună la nas și pelița din nas se inflamează.

Pricinitorii boalei, cari plutesc prin aer și cari prin respirație ajung în nasul nostru, găsind pelița nasului inflamată, se așează acolo. Noi începem să strănutăm și prin strănutare să-i aruncăm afară. Fiind însă pelița nasului bolnavă din cauza răcelii, nu-i putem da afară cu totul. Din cauza aceasta corpul nostru, pune la cale globulele albe din sânge, cari se adună îndată la nas și încep lupta de apărare. De aceea omul răcit capătă și căldură, nasul e infundat și astupat, are dureri de cap și simte mâncărime la nas.

Din cauza luptei dintre microbi — pricinitorii guturaiului și dintre globulele albe

din sânge, în nas se produc mucii mulți și groși. Mucii cuprind multe globule albe și microbi.

În toată vremea, cât ține lupta, mușchii pieptului se contractă pricinuind într'una strănutare.

De multe ori, microbii guturaiului se așează statornic și nu vreau să mai plece. Atunci avem *guturai cronic*. Alte ori se așează și în țevile de aer și din cauza aceasta vocea bolnavului e răgușită și bolnavul tușește.

Pentru ca să nu căpătăm guturai, trebuie să ne ferim de răceli. Să ne îmbrăcăm bine. Încălțăminte să fie totdeauna caldă și uscată. Să nu avem umezeală la picioare și să nu stăm în curent de aer.

Când simțim, că avem guturai, să ne ținem picioarele în apă caldă, să bem ceai cald și să turnăm în palmă zeamă de lămâie, pe care s'o tragem în nas.

Tunderea vițelilor și a vitelor puse la îngrășat

Mulți economi tund vițelii și vitele puse la îngrășat. Și e foarte bine, atât în ce privește curățenia cât și în ce privește îngrășarea.

Vitele tunse sunt mai sănătoase. Pielea e mai simțitoare. Asudarea se poate face mai ușor și nu se îngrămădește usug pe piele. Sângele încă circulă mai ușor. Mătreață nu se face și vitele se pot ținea curate. Iar curățenia le face bine. Au poftă bună de mâncare și se îngrășă minunat.

Vitele puse la îngrășat trebuie tunse mai de multe ori și în cursul îngrășării.

Vițelii tunși sunt mai frumoși și mănâncă cu poftă. Cresc și se dezvoltă bine. Nu se tot freacă de ustiori, căci nu-i mănâncă pielea. Cu deosebire părul din frunte și de pe la urechi trebuie tuns negreșit, căci acolo se obicinuesc să se cuibărească păduchii.

Vitele tunse, cu o perie numai se pot curăți ușor în fiecare zi.

Ouăle.

Ouăle le avem de la găini, rațe și găște. Cu ouă se face negoț foarte mare în întreaga lume. Germania are în fiecare an ouă în preț de peste 470 milioane mărci și totuși nu-i sunt destule, așa că e silită să cumpere ouă și din alte țări. În anul trecut a cumpărat ouă din alte țări în preț de peste 250 milioane mărci.

Țările, cari cumpără celea mai multe ouă sunt Anglia, Germania, Austria, Cehoslovacia, Franța, Elveția și Spania. Țările, cari vând celea mai multe ouă sunt China, Rusia, Polonia, Olanda, Irlanda, Danemarca, America și România. La noi în țară s'ar putea face mare negoț de ouă, dacă oamenii ar ținea mai multe găini. În alte țări, sunt oameni, cărora creșterea găinilor le aduce mai mare folos, decât celor de la noi creșterea vitelor.

De aceea ar fi foarte bine, ca oamenii să țină gălițe cât mai multe și să facă negoț cu ouăle de la ele.

Înghețarea semănăturilor

În pământ se găsește și apă. Apa înghețând, se umflă și cuprinde loc mai mult.

În pământ se ramifică și rădăcinile plantelor. Pământul cu apă, înghețând, se umflă și face ca rădăcinile plantelor să se rupă. Din cauza aceasta semănăturile pier.

Înghețurile uscate, când pământul nu

este acoperit de zăpadă, sunt celea mai primejdioase pentru semănături.

Nu se rup totdeauna rădăcinile plantelor. Mai adeseori numai se întind. În cazuri de acestea e bine ca pământul să se bătucească cu un tăvălug. Prin aceasta rădăcinile se îndeasă bine în pământ și nici vânturile de primăvara nu le strică.

Ou deosebire sunt primejduite să înghețe semănăturile, cari nu s'au dezvoltat deajuns și nu au înfrățit de cu toamnă.

Semința aruncată sub brează suferă mai ușor ori ce îngheț, decât semința acoperită numai prin grăpare.

Când se pare, că semănăturile au înghețat să nu ne prea grăbim cu aratul semănăturilor, căci adeseori semănăturile numai se răresc și dacă pământul e bun și umblă și vremuri potrivite, se pot repara.

Cărți nouă

„Cărțile Bunului Creștin“, Nrii 1—7, de Iuliu Maior Blaj, Tipografia Seminarului

În vechea revistă „*Transilvania*“ de la Sibiu pâr. Agârbiceanu, unul dintre cei mai de seamă scriitori ai țării noastre scrie în numărul 11 din anul 1928, pag. 926—998 despre „Cărțile Bunului Creștin“ pe cum urmează:

Cărțile bunului creștin. O bibliotecă folositoare. La Blaj, în redactarea prof. Iuliu Maior, redactor la buna gazetă populară „Unirea Poporului“, a început să apară o bibliotecă creștinească, de cuprins religios și moral, sub titlu „Cărțile Bunului Creștin“. Au apărut până acum următoarele numere: Despre păcat, Fiți desăvârșiți, Bolșevicii și biserica, Darul lui Dumnezeu, Adevărata fericire, Taina spovedaniei, Tălcuirea Apostolilor din Duminecile de peste an, aceasta din urmă în 3 volume (Nr. 7).

Lipsa unei biblioteci populare, cuprinzând tălcuirea învățăturii și moralei creștine, se simțea de mult în toate diezele românești de dincoace de Carpați, — ca și în vechiul Regat. Mai bine de o sută de ani poporul nostru s'a hrănit numai cu literatura religioasă apocrifă, ca „*Visul*“, „*Epistolia*“ etc. În ultimele patru decenii dinaintea de unire s'au răspândit, cu efecte binefăcătoare, cărțile de rugăciuni în mijlocul poporului. Din ele știutorii noștri de carte puteau cunoaște textul autentic al rugăciunilor, al poruncilor dumnezeiești și bisericesti, străine, rugăciuni la liturghie, rugăciuni la diferite prilejuri și necazuri, — și mai ales textele principalelor cântări bisericesti. Mulți cumpărau cărțile de rugăciuni mai ales pentru cântări.

Dar unele din ele cuprindeau și lămuriri și îndrumări în legătură cu spoveditul, cuminecarea, și alte învățături creștinești, în mod fragmentar.

Un plan sistematic pentru întreaga tălcuire a învățăturii creștinești și a moralei, n'am avut până acum. Încercări s'au făcut, pe lângă diferite Episcopii. De cele mai multe ori s'au oprit la primele zece-cinsprezece numere, — dacă s'a ajuns și la atât.

Este un adevăr cunoscut azi de toți: nici „epistolele“, nici cărțile de rugăciuni nu mai acopăr necesitățile de ordin religios ale maseilor mari. Ne-am trezit la realitate abea după ce sectele de import au pus în mână țărânimii, pe prețuri mici, textul Scripturii vechi și noi, și au sugerat credința că fiecare o poate citi și mai ales o poate tălcui. Atunci am văzut că preocupările religioase ale muzelor sunt mai complicate decât le credeam, mai multiple, și că sectele — întemeindu-se și pe această latură sufletească, secără în rândurile bisericii.

În fața acestei propagande străine care rătăcește pe atâția, este o datorie elementară

a celor două biserici românești, să pună la îndemână poporului un tâlc autentic al învățaturii și moralei creștine, în primul rând al Scripturii, Pentru aceasta e desigur nevoie de elaborarea unui întreg plan de redactare, de oameni pricepuți și autorizați, cari să știe scrie, în aceeași vreme, pe înțelesul poporului.

„Cărțile Bunului Creștin” sunt un început promițător în această redactare sistematică a scrierilor religioase pentru popor.

Dintre numerele apărute până acum sunt unele poruncite de actualitate, cum e „Bolșevicii și Biserica”, celelalte de cuprins general creștin, totdeauna de actualitate și valabil. Faptul că primele trei numere sunt epuizate, dovedește că cuprinsul lor acopăr lipsuri real simțite de popor.

Cărțile sunt întocmite după doctrina Bisericii, cu folosirea autorilor streini cari au tratat materia. Nu cuprind fraze, ci esența învățaturii, expusă într-o simplă și frumoasă limbă pe înțelesul tuturor.

Cărticica despre „Taina spovedirii” scrisă, ca toate, de Iuliu Maior, e un model de expunere limpede, concentrată și folositoare. Așteptăm să vedem toate cele șapte taine tratate la fel. Vor fi de un folos netăgăduit pentru popor, nu numai pentru cunoașterea mai profundă a creștinismului, ci și ca armă de luptă împotriva sectelor.

Bine venită este și „Tălcuirea Apostolilor”, a pericopelor din Faptele și Scrisorile apostolilor, ce se citesc în Duminecile anului. Textul Evangheliilor de Duminică a fost mereu explicat, începând dela întâile cărți bisericești până la foiletoamele unor ziare populare, cari au introdus în mod laudabil partea de învățură creștinească în coloanele lor.

Dar textul evangheliilor e neasemnat mai ușor de înțeles decât a celeilalte părți din Noul Testament. În deosebi epistolele sf. Pavel, despre care încă sf. Petru scria că sunt grele de priceput.

S'ar putea spune că dela introducerea limbii naționale în biserică, am avut mereu, în fiecare sat, creștini cari șiau pe dinafară unele pericope din Evanghelie. Citirea Apostolului însă a rămas aproape zadarnică. Nu numai textul mai greu din scrisorile sf. Pavel, — cari se citesc în biserici în partea cea mai mare a anului, dar traducerea e grea, întunecată, încalțită. Unde mai adaugi că el e citit de diac ori cutare cântăreț de strană care, prin nepricepere, îl face și mai de neînțeles, schimonosind cuvintele, accentuând greșit, mesțecând propozițiile etc.

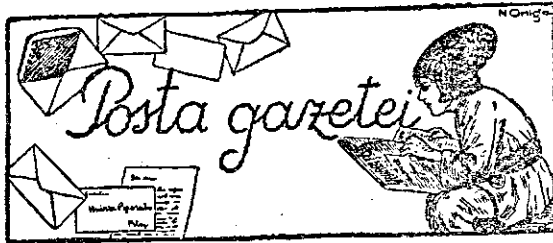
Și tocmai aici sunt textele cu cari lucrează sectele, — și țărâna noastră nu se poate apăra, fiindcă din cititul în biserică al Apostolului, a înțeles totdeauna foarte puțin.

Pentru aceea dl Iuliu Maior, priceputul redactor al foii populare din Blaj, a adus un real serviciu, retipărind în trei cărțile tâlcul Apostolului, publicat de dsa pe rând în ziarul ce redactează. E bine să le aibă cetitorul la îndemână, într'un singur loc, ceea ce se risipește cu anii în gazetă.

Dsa dă și cunoștințe folositoare în legătură cu viața apostolului, autor al scrisorii, se indică vremea și locul, împrejurările cari au cerut scrisoarea. Nu e un tâlc simplu ci o îmbinare de tâlc și învățatură, așa că textul poate sluji chiar de predică pentru cititorul țaran, și de material de propovedanie pentru preot.

Cărțile sunt de câte 6 și 15 lei (120 pag.) cu frumoasă copertă în culori, cu literă mare și citeață.

Atragem atențiunea asupra lor, meritând să fie răspândite în straturi cât mai largi.

Ion Șut, cantor Tiha-Bărgăului. Pentru știil cari privește biserica și binele sufletesc al credincioșilor nu se plătește. Precum nu se plătește nici pentru altele în cari e vorba de școală, de luminarea și învățatura neamului. Poți deci să ne mai trimiți vești de prin părțile Bărgăuilor, numai să fie scrise scurt și la înțeles.

Ionel M. P. »Rugăciunea« arată îndemănare și, dacă mai încercați, o să ne trimiteți și versuri mai bune. Nu uitați însă, că noi suntem foaie populară și nu putem publica decât lucrări cari intră în preocupările și gustul poporului.

„Dar de primăvară”, nu merge. Are însemnate greșeli și de logică și de versificație. Bunăoară:

A fost lumea înflorită
Și pădurea a nvernit
Eu lăsam a mea ispită
Ș'ascultam păsărelele ce-au venit.

Hădărian Onisie. Am primit 160 lei, din cari 120 lei pe 1928, iar 40 lei pe 1929.

Ioan Popa. Am primit în 5 Ian. 1929 Lei 180, abonament pe 1929.

Augustin Nechita. Am primit 600 lei, din cari am trecut pe 1926 lei 150, pe 1927 lei 180, pe 1928 lei 180, iar 90 lei pe 1929.

Teodor Ruția. Am primit în Dec. 1928 lei 180, abonament pe 1928.

Ioan Filip. Am primit 90 lei pe 1928. Abonament plătit pe 1928.

Am primit în cursul săptămânii câte 45 Lei dela următorii: Vasile Cozma, Nicolae Jurchea, Ion D. Voineag, Vasile Gherman, Ioan Proștean, Ilie Tănase, Traian Jidveian.

Câte 90 Lei dela următorii: Nicolae Moldovan, Trăușan George, Hebe George, Cantorul din Fărău, George Olariu, Simion Pop, Ioan Codarcea, Cornel Bența, Lazar Caba, Sonu Pirtea I. V.

Câte 180 Lei. Casina română Săuca, Oficiul parohial Sânger, George Vasile, Ieronim Urs, Mureșan Nicolae, Antal Gherghel, Simion Bot, Ioan Pălăcian, Orian Vasile.

Alte sume am mai primit. Constantin Gociu 100 lei, Primăria Hoghilaș 270 lei, Ioan Cocoloș 200 lei, Oficiul parohial Bord lei 160, Nicolae Dorog 200 lei, Ioan Baltes 100 lei, S. Cismaș 510 lei, Iuliu Sonea 100 lei, Lascu Dumitru 100 lei, Găborean Ioan 150 lei, Nicolae Marcus 100 lei.

Teodor Chișin. „Școala de cantori” din Blaj încă nu s'a deschis în acest an. Până acum nu s'a publicat încă nici o hotărîre, dacă se va deschide în primăvara asta, sau nu. Când va fi vorba să se deschidă »Unirea Poporului« va da veste la toți cetitorii său.

Antal Gherghel. Am primit Lei 180. Foaia o trimitem din 1 Martie 1929.

Redactor: IULIU MAIOR.

Nr. 1607—1928.

Concurs

Publicăm concurs pentru complectarea postului de cassar la comuna Crăciunelul de jos. Reflectanții să-și înainteze cererile până la 28 Martie 1929. Condițiunile se vor putea ști unde se vor înainta și cererile, la

(690) 1—1 Notariatul Bucerdea grănoasă

Nr. 25—1929.

Concurs

Intreprinzătorii doritori de a executa lucrările necesare la edificarea bisericești gr. cat. din *Cornești* prin aceasta se recearcă să-și înainteze ofertele în scris la oficiul parohial gr. cat. din *Cornești* cel mult până la 17 Martie 1929, 12 oare a. m.

Tipografia Seminarului Teologic greco-catolic — Blaj

Ofertele intrate mai târziu nu vor lua în considerare.

Operatele despre acestea lucrări anume: formulariul de contract, condițiunile de edificare, descrierea tehnică preliminară de spese și planul, aprobate de Preaveneratul Conzistor Metropolitan la 23 Februar 1929, sub Nr. 1355 se pot studia zilnic la oficiul parohial gr. cat. din *Cornești* între oarec 9—17, p. u. *Cornești* jud. *Târnava-mică* *Cornești*, la 28 Februar 1929.

Nicolau Platon, m. p. Mihail Sad, m. p.
paroh gr. cat. primcurator bis.

Se caută spre cumpărare următoarele cărți bisericești, Blaj, 1877.

2. *Prelecțiuni despre matrimoniul, impedim etc. Blaj, 1875, și*

3. *Etica creștină, Blaj, 1873.*

Onorații preoți cari ar avea aceste cărți să se adreseze, indicând și prețul, dlui:

Dr. Emanuil Elefterescu,
str. General Angelescu, Nr. 71
BUCUREȘTI

Se apropie săptămâna mare, când te creștinii adevărați trebuie să se spovedească. Pentru ca să se poată spovedi bine, trebuie să citească

„Taina spovedaniei”

care a apărut în șirul »Cărțile Bunului Creștin« la Blaj, și se poate avea dela oricare librărie cu prețul de numai 15 lei, adăugându-se și lei porto postal.

Nu cruța 17 lei, când e vorba de mântuirea sufletului tău!

Casă de vânzare

Se vinde din mână liberă casă în piața Blajului, foarte potrivită pentru prăvălie, biserică sau alte asemenea. Casa se află în Piața I. Clain Nr. 14. Informațiuni la

Croitoria D. Trita

(688) 1—3

Se primesc ucenici

la firma:

Păcurariu și Moldovan
atelier mecanic și garage

Blaj, str. Simion Bărnuțiu 10

(691) 1—3